

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4332/saint.aspx> για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 3/8/2013 4:03:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 09/05/2026 11:21:58

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει στις 7 Αυγούστου εκάστου έτους.

Ιερά Λείψανα: Τα Λείψανα της Αγίας βρίσκονται στη Λαύρα των Σπηλαίων του Κιέβου.

Ημ/νια Βίου: 3/8/2013 4:03:00 μμ

Βιογραφία

Η Οσία Θεοδώρα της Σύχλας είναι μια από τις σπουδαιότερες μοναχές που έζησαν στα ρουμανικά μοναστήρια. Γεννήθηκε στο χωριό Βινατόρι της επαρχίας Νεάμτς το πρώτο μισό του 17ου μ.Χ. αιώνα. Ο πατέρας της Στέφανος Γιόλντεα ήταν φύλακας του φρουρίου Νεάμτς.

Μετά τον θάνατο της αδελφής της Μαργαρίτας, η Θεοδώρα παντρεύθηκε τον Ελευθέριο, έναν νεαρό από το Ισμαήλ (πόλις της Ρουμανίας). Μα επειδή δεν μπορούσαν να κάνουν παιδιά, πήγαν και οι δύο σε μοναστήρια. Η μακαρία Θεοδώρα φόρεσε το μοναχικό ένδυμα στην σκήτη Βαρζαρέστ της επαρχίας Ρίμνικ Σαράτ, ενώ ο σύζυγός της Ελευθέριος στην σκήτη Μάρε Ποϊάνα (Μεγάλο Ξέφωτο).

Όταν καταστράφηκε η σκήτη από τους τούρκους, η Θεοδώρα έγινε ησυχάστρια στα βουνά του Μπουζάου. Κατόπιν, όταν εισέβαλαν οι τούρκοι και στην κοιλάδα του Μπουζάου, η οσία Θεοδώρα κρύφθηκε στα όρη με την πνευματική της Μητέρα, την Μεγαλόσχημη μοναχή Παϊσία. Εκεί αγωνίσθηκαν μερικά χρόνια με νηστεία και αγρυπνία, υπομένοντας με ανδρικό φρόνημα την πείνα, το ψύχος και άλλους, αγνώστους σ' εμάς, πειρασμούς του διαβόλου. Αλλά αντιπαλεύοντας η μακαρία με την φλογερή προσευχή της, τα υπέμενε όλα, αφού γευόταν τις μυστικές παρηγοριές του Αγίου Πνεύματος.

Όταν κοιμήθη στο όρος η πνευματική της Μητέρα μεταξύ των ετών 1670 – 1675 μ.χ., η οσία Θεοδώρα έλαβε πληροφορία από τον Θεό να πάει στα βουνά του Νεάμτς. Εκεί, αφού προσκύνησε την θαυματουργό Εικόνα της Μητέρας του Κυρίου που ήταν στην μεγάλη Λάυρα, πήγε να συμβουλευθεί τον ηγούμενο της σκήτης Συχαστριάς, ιερομόναχο μεγαλόσχημο Βαρσανούφιο. Αυτός πληροφορήθηκε στην καρδιά του ότι η Θεοδώρα επιθυμεί την ερημική ζωή και γνώρισε από το Άγιο Πνεύμα την αρετή της. Πρώτα της μετέδωσε το Άγιο Σώμα και Αίμα του Χριστού. Κατόπιν, δίνοντάς της για πνευματικό οδηγό τον Πνευματικό Παύλο, της είπε: να πάει να ζήσει για ένα χρόνο στα δάση των βουνών της Σύχλας. Αν καταφέρει με την Χάρη του Θεού να υπομείνει τις δυσκολίες και τους φοβερούς πειρασμούς του διαβόλου, να μείνει εκεί μέχρι τον θάνατο της. Εάν όμως δεν τα καταφέρει να υπομείνει, να επιστρέψει σ' ένα γυναικείο μοναστήρι και εκεί να εργάζεται με ταπείνωση την σωτηρία της ψυχής της.

Αναζητώντας ο όσιος Παύλος ένα ερημικό κελλί για την μακαρία Θεοδώρα και μη ευρίσκοντας, συνάντησε έναν γέροντα ησυχαστή, που ασκήτευε κάτω από κάτι βράχους της Σύχλας. Αυτός, έχοντας το προορατικό χάρισμα, έδωσε στην Θεοδώρα το κελλί του και ο ίδιος πήγε σε άλλο ερημικότερο καλυβόσπιτο.

Σ' αυτό το κελλί αγωνίσθηκε η οσία Θεοδώρα περίπου 30 χρόνια, δοξάζοντας ακατάπαυστα τον Θεό και υπερνικώντας με υπομονή και ταπείνωση όλες τις παγίδες του εχθρού. Επειδή ενισχύετο με την άνωθεν δύναμη, δεν κατέβηκε πλέον από το βουνό, ούτε ανθρώπινη βοήθεια δέχθηκε από κανέναν. Μόνο ο μακάριος Παύλος, ο Πνευματικός της, ανέβαινε μόνος του από καιρό σε καιρό στο κελλί της με τα Άχραντα Μυστήρια και έτσι πάντοτε αγωνίσθηκε σ' όλη την ζωή της. Μ' αυτή την αγγελική πολιτεία τόσο πολύ προόδευσε η οσία, ώστε έκανε αγρυπνίες όλες τις νύκτες με τα χέρια υψωμένα στον ουρανό, μέχρι να έλθουν τα χαράματα και το πρόσωπό της έλαμπε. Ύστερα αναπαυόταν δύο ώρες και πάλι άρχιζε. Τροφή λάμβανε μόνο μια φορά κάθε δεύτερη ημέρα, λίγο παξιμάδι με χόρτα του δάσους, φτέρη και ξυνήθρα (λάπαθο), το οποίο μέχρι τώρα ονομάζεται «Το λάπαθο της αγίας Θεοδώρας». Νερό συγκέντρωνε από το βρόχινο, μέσα σ' ένα κοίλωμα ενός βράχου, που μέχρι σήμερα ονομάζεται «Το πηγάδι της οσίας Θεοδώρας». Και ένα παράδοξο θαύμα είναι ότι, το νερό δεν τελειώνει ποτέ απ' αυτό το κοίλωμα του βράχου. Αργότερα όταν κοιμήθηκε ο όσιος Παύλος, η μακαρία Θεοδώρα απέμεινε μόνη της, έχοντας μόνο την πρόνοια του Θεού.

Κάποτε, όταν εισέβαλαν οι τούρκοι μέσα στα χωριά και τα μοναστήρια της περιοχής Νεάμτς, τα δάση γέμισαν από χωρικούς και μοναχούς. Τότε έφθασαν και μερικές μοναχές στο κελλί της οσίας Θεοδώρας. Η μακαρία Θεοδώρα τους έδωσε το κελλί της και μετέβη σε μια άλλη κοντινή σπηλιά και συνέχισε εκεί μόνη της την άσκηση, άγνωστη απ' όλους. Την νύκτα αναπαυόταν λίγο επάνω σε μια πέτρινη πλάκα, η οποία φαίνεται μέχρι σήμερα.

Κάποτε μια συμμορία από τούρκους που περιπλανιόταν στα βουνά της Σύχλας έφθασε στην σπηλιά της Οσίας Θεοδώρας. Τότε όρμησαν κατ' επάνω της για να την εξοντώσουν. Μα η αγία έπεσε στα γόνατα, σήκωσε τα χέρια της προς τον Θεό και προσευχήθηκε. Εκείνη την στιγμή άνοιξε θαυματουργικά ο τοίχος της σπηλιάς. Αμέσως η νύμφη του Χριστού έφυγε από εκεί, κρύφθηκε στα δάση και έτσι γλύτωσε από τον θάνατο.

Σαράντα ημέρες πριν από το μακάριο τέλος της, προσευχήθηκε στον Θεό να της στείλει έναν ιερέα, για να μεταλάβει τα Πανάχραντα Μυστήρια. Και ο Κύριος δεν άφησε απαρατήρητη την ψυχική της επιθυμία.

Ο ηγούμενος της Συχαστρίας είχε παρατηρήσει ότι κοπάδια από πουλιά με ψίχουλα στο ράμφος τους, πετούσαν προς το βουνό της Σύχλας. Συλλογίστηκε λοιπόν μήπως εκεί ζει κανένας άγιος ησυχαστής. Έτσι, έστειλε δύο αδελφούς να παρακολουθήσουν που πηγαίνουν αυτά τα πουλιά. Οι μοναχοί, όταν βράδιασε είδαν μια στήλη φωτός να υψώνεται στον ουρανό. Όταν την πλησίασαν, είδαν την Οσία Θεοδώρα να λάμπει σαν ήλιος στο πρόσωπο, να προσεύχεται με τα χέρια υψωμένα και να μη πατάει στο έδαφος.

Αμέσως οι μοναχοί, επέστρεψαν στο μοναστήρι τους και ο ηγούμενος, τους έστειλε πάλι στην Οσία Θεοδώρα μαζί με τον Πναευματικό Αντώνιο και τον διάκονο Λαυρέντιο.

Στην αρχή η οσία τους αφηγήθηκε την ζωή της, κατόπιν απήγγειλε το «Πιστεύω», μετέλαβε τα Θεία Μυστήρια και, ζητώντας ευλογία από τον ιερέα, είπε: «Δόξα σοι ο Θεός, πάντων ένεκεν». Την ίδια στιγμή η αγία Θεοδώρα παρέδωσε την μακαρία ψυχή της στην αγκαλιά του Χριστού, ενώ το σώμα της ευωδίασε.

Κηδεύθηκε και τοποθετήθηκε τιμητικώς από τους πατέρας στην σπηλιά, όπου ασκήτευσε.

Η είδηση για την ζωή και τον θάνατο της Οσίας Θεοδώρας της Σύχλας διαδόθηκε γρήγορα σ' όλα τα μοναστήρια, στα χωριά της Μολδαβίας, μέχρι ακόμη και το άλλο μέρος των συνόρων. Γι' αυτό έτρεχαν στην σπηλιά της πιστοί από τα χωριά, προ παντός ασθενείς, και θεραπεύονταν από τις διάφορες αρρώστιες τους, ενώ πολλοί πλένονταν με νερό από το πηγάδι της και λάμβαναν βοήθεια και παρηγοριά.

Το άγιο σώμα της οσίας Θεοδώρας της Σύχλας έμεινε στην σπηλιά για εκατό περίπου χρόνια. Μεταξύ των ετών 1828 μ.Χ. και 1834 μ.Χ. τα άγια Λείψανά της μετεφέρθηκαν στο Κίεβο και τοποθετήθηκαν στις κατακόμβες του μοναστηριού Πετσέρσκα με την επιγραφή «Η αγία Θεοδώρα των Καρπαθίων», όπου και υπάρχουν μέχρι σήμερα. Η ψυχή της όμως τώρα προσεύχεται πάντοτε μπροστά στην Παναγία Τριάδα για όλο τον κόσμο.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Οσία Θεοδώρα της Σύχλας

Παραπομπές

- [Ιερά Μονή Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου](#)
- [OCA - Feasts and Saints](#)
- [ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ](#)